

Tilbage til international lovgivning for at besejre Hobbes' fascisme – Schiller Instituttet Webcast med Helga Zepp-LaRouche, 14. januar 2026

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche. Hun er grundlægger af Schiller Instituttet og indkalder til den Internationale Fredskoalition, som hver uge afholder et Zoom-møde for at mobilisere borgerne til at deltage i kampagnen for at opbygge en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur. I dag er det den 14. januar 2026. Jeg hedder Harley Schlanger og er jeres vært. Du kan sende dine spørgsmål og kommentarer til Helga på questions@schillerinstitute.org eller skrive dem på chat-siden.

Helga, på mandag sponsorerede {EIR} et nødmøde for at diskutere den accelererende nedbrydning af international lovgivning, som eksemplificeres af den provokerende udtalelse fra præsident Trump, efter at han havde beordret bortførelsen af præsident Maduro i Venezuela, at han »ikke har brug for international lovgivning«.

Med titlen *“Det er værre, end du tror: angrebet på Venezuela og hvordan man kan redde verden fra afgrundens rand”* omfattede deltagerne eksperter, folkevalgte politikere og aktivister fra Amerika, Europa, Asien og Afrika.

Vi vil i dag høre videoklip fra nogle af dem, men lad os begynde med en rapport fra dig om betydningen af denne nøddiskussion, som du har organiseret.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Verdenssituationen er tydeligvis ved at løbe løbsk. Man har en eskalerende krise. Man har det, du nævnte: den ulovlige intervention i Venezuela, bortførelsen af præsidenten; man har trusler mod Mexico, Cuba og Danmark; man har den uafklarede situation i Ukraine; man har den truende fare for en optrapning og muligheden for en ny krig mod Iran; og mange andre kriser i verden.

Det er meget tydeligt, at der ikke er nogen, der tager sig af det. Ikke at der var noget helt nyt i Trumps udtalelse, men forskellen er, at han sagde det meget direkte. Grundlæggende har tidligere regeringer, som Biden- og Obama-administrationerne, og andre regeringer gjort dette før, men han sagde udtrykkeligt, at international lov ikke er nødvendig.

Jeg tror, at den kvalitative ændring, der ligger i det, ikke er, som jeg sagde, at noget kvalitativt er blevet gjort anderledes end mange andre ulovlige interventioner rundt om i verden før, men at vi nu er i en situation, hvor den mest magtfulde mand på planeten åbent erklærer, at international lov ikke eksisterer – magt giver ret.

Han roste effektiviteten af den amerikanske militæroperation i Venezuela og sagde, at det er det, man får, hvis man ikke følger programmet, hvilket dybest set betyder, at USA får fuldstændig ejerskab over alt i verden, som USA ønsker at have.

Så jeg besluttede at indkalde til et ekstraordinært møde og opfordrede nogle af de fremragende personer, vi kender fra vores årelange arbejde, og som jeg ved er lige så bekymrede over tilstanden i international ret og funktionen af verdens styringssystem.

Så vi var i stand til på meget kort varsel at samle et ganske ekstraordinært panel bestående af næsten et dusin personer, herunder en tidligere vicegeneralsekretær for FN fra Tyskland, en tidligere udenrigsminister fra Sydafrika, en tidligere viceminister for forsvar fra USA, en tidligere præsident for

Guyana, et tidligere kongresmedlem fra Mexico og mange andre, som I vil høre om i dette program.

Det udviklede sig til en meget seriøs diskussion med den idé, at hvis regeringerne åbenbart ikke fungerer til at afhjælpe dette, hvis hverken FN's Sikkerhedsråd eller FN's Generalforsamling har fungeret, så må man erkende, at verden befinder sig i en tilstand af kaos og lovløshed, hvor den stærkeste overlever, og jungleloven hersker.

I en tid med atomvåben er dette en yderst farlig situation.

Så vi besluttede at afholde dette panel; det varede næsten tre timer, og vi besluttede, at der skal iværksættes visse foranstaltninger. Der skal dannes en aktionsgruppe, og en erklæring er under udarbejdelse.

Vi vil opfordre verdens befolkning til at handle. Vi er naturligvis nødt til at finde frem til et nyt styringssystem, en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som skal baseres på principper, der garanterer alle landes interesser på planeten.

Men for at opnå det er man nødt til at skabe et nyt struktureret internationalt civilsamfund, der samler de forskellige elementer af mennesker og organisationer, der er berørt; en slags »Verdensborgere, foren jer!«-international bevægelse.

Det var i store træk, hvad det hele handlede om, og jeg tror, at vi nu kan diskutere nogle af de mere konkrete aspekter, der blev bragt på bane.

SCHLANGER: Det første klip, vi har, er fra præsentationen af den tidligere udenrigsminister for Republikken Sydafrika, Naledi Pandor, der talte om foranstaltninger, der kan overvinde undermineringen af folkerettens autoritet.

H.E. NALEDI PANDOR: Det globale samfund, især de magtfulde medlemsstater i FN fra Vesten, har vist sig ude af stand til eller uinteresserede i at genoprette respekten for loven, når de bliver opfordret til at handle i forbindelse med de

aktuelle overtrædelser.

Deres utilstrækkelighed tyder på, at man er nødt til at se andre steder hen for at styrke internationale institutioner, der har vist sig i stand til at gøre en forskel og har interesse i at gøre en forskel.

Organisationer som BRIKS, G20 – især med sine udviklingslande som medlemmer – den nyligt etablerede Haag-gruppe med 30 lande, som har forpligtet sig til at respektere international ret, Den Afrikanske Union og andre regionale organer bør overtales til at gøre mere for at bringe verden tilbage til multilateralt engagement.

Den nuværende halvhjertede reaktion på den amerikanske regerings overtrædelser har skabt et gabende hul for yderligere overtrædelser, og der er behov for hurtig handling.

Dette kan være et øjeblik, hvor civilsamfundsorganisationer, der er engageret i menneskerettigheder, kan spille en globalt ledende rolle. Religiøse organisationer er nødt til at forene sig med ikke-statslige menneskerettighedsorganisationer og hævde det vitale behov for globalt samarbejde samt blive enige om praksis og partnerskaber, der vil støtte et forbedret multilateralt samarbejde.

Vi bør inddrage FN som en central partner i et sådant initiativ, og det skal støttes med ressourcer, hvis det er nødvendigt.

Ved at udnytte de vigtige forpligtelser fra den nu 30 medlemmer store Haag-gruppe kunne denne koalition for multilateralisme understrege den afgørende betydning af overholdelse af FN-aftalte traktater og konventioner.

SCHLANGER: Helga, vi har et spørgsmål fra en aktivist i Ghana, der har skrevet og sagt:

»Helga, du er fortaler for, at de vestlige nationer, herunder USA og Europa, samarbejder med BRIKS og andre, i stedet for at se dem som en trussel og forsøge at stoppe dem.«

I betragtning af at Dr. Pandor talte om BRIKS, synes jeg, det

ville være godt, hvis du besvarede dette spørgsmål:

»Hvorfor er de bange for BRIKS, og hvorfor kan de ikke give slip på deres tankegang som kolonimagt?«

ZEPP-LAROUCHE: Jeg har tænkt meget over problemet i den seneste tid, nemlig at når verden så tydeligt er i uorden og så tydeligt ikke fungerer, som den var tiltænkt, hvorfor er det så, at de etablerede etablissementer i Europa og USA – eller for den sags skyld Japan – så åbenlyst er ude af stand til at reflektere over det faktum, at verdens tilstand for det meste er et resultat af deres politik?

Hvis de fører til et sådant resultat, hvorfor er de så ikke i stand til at sige: »Okay, måske har vi begået en fejl, måske bør vi rette op på noget.«

Vi har ikke gjort det, og det resulterer i en voksende desillusionering, en voksende kløft mellem befolkningen og regeringerne. Det kan man for eksempel se i den såkaldte *Koalition af de Villige* i Europa. Godkendelsesprocenten for statscheferne i disse regeringer er i bedste fald 20 %. Det er ynkeligt. Og princippet om, at en regering kun er legitim, når den har de regeredes samtykke, er en meget vigtig idé, der først opstod med udviklingen af den suveræne nationalstat i det 15. århundrede, især gennem skrifterne af Nicolaus af Cusa, som var den første, der formulerede dette princip om de regeredes samtykke.

Derfor mener jeg, at det, vi forsøger at gøre med dette nye initiativ – ved at forsøge at katalysere et nyt internationalt koordineret, struktureret civilsamfund – er nødvendigt. Det vil have mange dele og organisationer, men hvor alle mener, at de tilhører den ene bevægelse af verdensborgere, som søger at rette op på den nuværende udvikling.

For når der ikke er nogen institution, man kan henvende sig til, kan man ikke gå til FN's Sikkerhedsråd, fordi der altid vil være veto; man kan ikke gå til FN's Generalforsamling under de nuværende forhold, fordi der vil være en masse

bestikkelse, pres og tvang. Man har ingen steder at gå hen. Man går til Den Internationale Domstol eller Den Internationale Straffedomstol, men deres afgørelser bliver ikke håndhævet.

Så dette er en lovløs situation, og det er derfor, vi forsøger at finde ud af, hvordan vi kan genindføre international ret, så den hersker over verden i overensstemmelse med international ret. International ret er ikke positiv ret; det er ikke en vilkårlig lovgivning eller en kombination af love. International lovgivning var den proces, der opstod ud af Den Westfalske Fred, og den afspejler en mere grundlæggende lovmæssighed – som naturloven i Europa, som kosmologiens princip i Indien eller som idéen om Himlens Mandat.

Med andre ord kan vi ikke uendeligt overtræde universets love uden, at disse love reagerer og viser, at vi ikke opfører os på den rigtige måde.

Dette er altså en meget vigtig indsats, for den eneste måde, vi kan afhjælpe situationen på, er ved at få en stærkere stemme fra befolkningerne i alle lande. Jeg har sagt mange gange tidligere, at jeg meget gerne ville ønske, at landene i det Globale Syd gjorde sig mere gældende, så befolkningen i de vestlige lande kunne høre dem. Der er i øjeblikket en sådan kontrol med massemedierne, en sådan indsats for at kontrollere fortællingen, at jeg tror, jo mere landene i det Globale Syd taler ud og siger præcis det, du lige har sagt, jo bedre.

SCHLANGER: Vores næste videoklip fra {EIR}-roundtable er fra ambassadør Chas Freeman, der har en lang karriere inden for diplomati, efterretningstjeneste og regering. Han taler om, hvad der kunne gøres som et alternativ for at omgå de blokeringer, der er oprettet i FN.

AMBASSADØR CHAS FREEMAN: Fred i Ukraine ville være til gavn for hele verden, men det alene ville ikke kurere de åbenlyse svagheder i vores gamle globale institutioner. Hvis FN's

Sikkerhedsråd ikke kan regulere verdensfreden og udviklingen eller håndhæve Den Internationale Domstols afgørelser, må vi undersøge løsninger og alternativer til det.

Intet forhindrer lande i at samles til ad hoc-konferencer for at blive enige om anvendelsen af kollektive regler og tiltag for at adressere deres fælles bekymringer. Intet forhindrer medlemmerne af den lammede Verdenshandelsorganisation i at genskabe dens funktioner på regionalt niveau. Der er ingen grund til at lade idealet om universalitet udelukke handling på mindre end universelle niveauer for at adressere og løse problemer, som de fleste medlemmer af det internationale samfund betragter som presserende.

Hvis FN-systemet, ligesom Folkeforbundet, har svigtet, er det på tide at diskutere, hvordan det kan repareres eller erstattes. Det sammenbrud i værdier, som den tyske præsident Steinmeier henviste til, har ført til et katastrofalt sammenbrud af international ret og internationale institutioner. Det krævede en ødelæggende opløsning af den globale orden i to verdenskrige at give anledning til henholdsvis Folkeforbundet og De Forenede Nationer.

Den nuværende uorden i verden kunne godt føre til endnu en global krig – denne gang en atomkrig, der muligvis vil være fatal for vores art. Det er helt sikkert i vores fælles interesse at forhindre dette ved at tage skridt til at omforme det døende system fra det 20. århundrede for at skabe noget bedre.

Jeg fornemmer, at vores regeringer endelig er begyndt at forstå, at de under de nye anarkistiske omstændigheder ikke kan fortsætte som hidtil. Vi må kræve, at de tager de aktuelle udfordringer op og ikke længere tillader dem at bringe dem, der insisterer på, at de gør det, til tavshed.

SCHLANGER: I en senere kommentar sagde han, at han mener, at befolkningen i USA nu befinder sig i en slags prærevolutionær

situation, som muligvis vil få dem til at acceptere dette og samle sig bag hans forslag. Hvad mener du om det, Helga?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at hele verden diskuterer den ekstreme grad af polarisering i USA, som kan føre til en ny amerikansk frihedskrig, men som også kan føre til borgerkrig. Lige nu har man en situation, hvor de forskellige sider af den politiske kløft er så ude af stand til at kommunikere med hinanden, at det udgør en reel fare.

Der blev også fremsat et andet forslag – jeg ved ikke, om det var Chas Freeman eller nogle af de andre deltagere – om at der skulle foretages en form for gennemgang af, hvad der gik galt med amerikansk politik; måske kan Harley hjælpe mig med det ord, der blev brugt i diskussionen.

Jeg synes også, det er et meget nyttigt forslag, for jeg tror, at den gennemsnitlige amerikanske borger ikke er klar over – og det er min personlige erfaring fra mange diskussioner – hvor meget USA har fjernet sig fra den ædle idé om Den Amerikanske Revolution.

Jeg synes, at i betragtning af at vi i år fejrer 250-året for Den Amerikanske Frihedskrig, og at det, der indtil videre er blevet annonceret som fejringer, er en brydekamp på græsplænen foran Det Hvide Hus og andre ikke særligt ophøjede idéer, er det slet ikke tilstrækkeligt.

Den Amerikanske Frihedskrig var ikke bare en vild-vest-affære, som den ofte portrætteres i Hollywood-film. Den Amerikanske Frihedskrig var et projekt, der involverede de bedste hjerner fra hele verden, men især fra Europa. Benjamin Franklin havde et stort netværk i Europa, som alle bidrog til at udvikle idéen om, hvad der udgør en republik, hvad der udgør en forfatning, der er dedikeret til det fælles bedste – ikke kun for den nuværende generation, men for alle fremtidige generationer.

Uafhængighedserklæringen er ikke bare et vilkårligt dokument;

den er meget reel. Den siger, at hvis der begås uretfærdighed i lang tid, kan folk måske udholde det i en periode, fordi man ikke ønsker – jeg omskriver nu – let at nedbryde institutioner, som er grundlaget for, at tingene fungerer. Men hvis en uretfærdighed fortsætter i meget lang tid og bliver ubærlig, har folket pligt til at afhjælpe og rette op på situationen.

Det, der giver dem ret til at gøre det, er de umistelige rettigheder: retten til liv, frihed og lykke. Livet er indlysende, frihed bør hyldes, og lykke betyder i Gottfried Wilhelm Leibniz' forstand retten til at fuldføre et tilfredsstillende liv for alle borgere i det pågældende land. Det er en meget dybere forestilling end blot »vær lykkelig« eller »vær heldig«. Det betyder at fuldføre et tilfredsstillende liv som et kreativt menneske.

Jeg tror, at denne opfordring i Uafhængighedserklæringen på 250-årsdagen er noget, alle amerikanere bør studere og overveje, hvordan de kan anvende den på den nuværende situation.

Den Amerikanske Frihedskrig var den første anticoloniale krig mod Det Britiske Imperium. Princippet om suverænitet opstod ud af den. Princippet om retten til at vælge sin egen vej til økonomisk udvikling førte til Alexander Hamiltons amerikanske system – et økonomisk system, hvor den enkeltes kreativitet værdsættes, fordi den betragtes som kilden til samfundets rigdom som helhed – i modsætning til det britiske system, hvor kontrol med handel og udnyttelse har til formål at gøre handelsmanden rig ved at købe billigt og sælge dyrt. Det var det stik modsatte af det system, som Den Amerikanske Frihedskrig blev ført imod.

Så jeg synes, at årsdagen for Den Amerikanske Frihedskrig er det helt rigtige tidspunkt at vende tilbage til principperne fra Den Amerikanske Frihedskrig. Og jeg er overbevist om, at verden kun kan komme ud af sin nuværende krise, hvis vi

internationalt kan fremmane den idé, som Den Amerikanske Frihedskrig handlede om – og hvordan Amerika har afvejet fra den store idé, og hvordan det kan vende tilbage til en nutidig form af det samme begreb.

SCHLANGER: Jeg vil nu afspille endnu et klip fra mødet på mandag. Det er professor Zhang Weiwei fra Fudan-universitetet i Shanghai, der talte om faren ved krig. Han kom med en meget alvorlig advarsel om udbredelsen af militarisme og et våbenkapløb, hvis diplomatiet ikke virker.

PROF. ZHANG WEIWEI: Det internationale retssystem, der er forankret i FN-pagten, er en historisk milepæl i beskyttelsen af global fred og udvikling, skabt på baggrund af de bitre erfaringer fra de to verdenskrige, der kostede titusindvis af menneskers livet. Det påhviler alle nationer kollektivt at stræbe efter at opretholde den internationale efterkrigsorden, der er understøttet af FN-pagten, og resolut afvise ethvert forsøg på at undergrave dens grundlæggende fundament – hvad enten det er Trump-agtige, frække handlinger, den såkaldte vestlige liberale model for militære interventioner under forskellige påskud eller den farlige genopblussen af japansk militarisme, en kraft, der påførte Kina og mange andre asiatiske lande usigelige ødelæggelser.

Den 6. januar annoncerede den kinesiske regering et omfattende forbud mod eksport af alle varer med dobbelt anvendelse til Japan, en vigtig allieret for USA i Asien. Dette omfatter alle varer, teknikker, teknologier og tjenester, der kan omdirigeres til militære formål. Kina vil aldrig tolerere en genopblussen af japansk militarisme, uanset hvilke undskyldninger der bruges, eller hvilken ekstern støtte der sikres. Vores holdning er forankret i en urokkelig forpligtelse til at forsvare FN-pagten og den pagtbaserede internationale orden efter krigen.

Dette omfattende forbud kan også være en advarsel til USA om, at ethvert skridt, der skader Kinas legitime interesser – hvad

enten det er i Venezuela eller andre dele af verden – vil udløse en kraftig reaktion fra Kina.

Lad alle fredselskende lande over hele kloden forene sig i vores fælles bestræbelser og kamp mod alle handlinger, der tramper på den internationale efterkrigsorden, som er forankret i FN-pagten.

Lad os tage alle mulige midler i brug for at dæmme op for sådanne handlinger og forsvare de grundlæggende principper om retfærdighed og lighed, der understøtter vores fælles globale styringsramme.

SCHLANGER: Nogle har sagt, at de har set Kina reagere noget afdæmpet på krigsfaren. Det tror jeg ikke er tilfældet med professor Zhang. Hvad mener du, Helga?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at Kina er en fredselskende nation, i modsætning til hvad nogle mennesker siger. Hvis man ser på Kinas tusindårige historie, finder man ikke noget bevis for, at det er en aggressiv nation. Det har meget at gøre med, at grundlaget for kinesisk statsmandskunst er Konfucius' filosofi, som havde en meget klar idé om harmonisk udvikling af familien, nationen og relationen mellem nationer.

Selv længe før den nuværende regering har dette altid været et ledende træk ved kinesisk politik. Derfor reagerer de på den nuværende situation. De har ret til at rejse sig. Det kinesiske økonomiske mirakel i de sidste 40 år er det mest hidtil usete historiske eksempel på, hvad menneskelig kreativitet kan opnå, når man sætter sig for det.

Kina gik på 40 år fra at være et fattigt land til at være et af de mest udviklede lande i verden. Måske er USA stadig stærkere med hensyn til konventionelt militær og militært udstyr samt sine omkring 800 baser rundt om i verden, men Kina har helt sikkert allerede overhalet USA med hensyn til de mest avancerede teknologier.

De har et hurtigt jernbanenet på 50.000 km; det er betagende.

Jeg kunne gå ind i en lang beskrivelse af, hvordan Kina virkelig har skabt et utroligt økonomisk mirakel. Og de har ret til at gøre det. De udøver ikke tvang med denne økonomiske magt og bruger den ikke til at tvinge andre lande, men de deler den.

En win-win-tilgang; et globalt sikkerheds- og udviklingsinitiativ, Global Development Initiative, Bælte- og Vej-Initiativet – alle disse programmer har været et forsøg på at dele eksemplet på kinesisk økonomisk velstand med andre nationer, især i det Globale Syd.

Så de er ikke engang begyndt at reagere på udviklingen, men jeg tror, at Vesten – eller mere specifikt USA – fik en antydning af, hvad Kina kunne gøre, da den amerikanske toldpolitik truede Kina med ublu høje toldsatser. På et bestemt tidspunkt gjorde Kina stille, men effektivt klart, at de har kontrol over de sjældne jordartsmetaller og mange andre kritiske ressourcer, og at de kunne lukke den vestlige militære produktion ned fra den ene dag til den anden. Det stoppede toldkrigen.

Så jeg synes ikke, folk skal fortolke den relativt bløde reaktion fra kineserne som en vilje til at kapitulere, for det er de ikke. Jeg synes, at Zhang Weiwei måske er lidt mere åbenmundet end de fleste regeringsrepræsentanter eller diplomater, men jeg synes, han taler meget sandt om, hvad den kinesiske politik går ud på.

SCHLANGER: Jeg har et par spørgsmål mere til dig. De næste spørgsmål er fra folk, der tydeligvis er vrede over det, der foregår i Vesten.

Fra en aktivist i Storbritannien, der taler om de destabiliserende trusler mod Grønland, Iran, Colombia, Cuba, Mexico osv., siger hun: »Jeg håber, at budskabet fra jeres rundbordsdiskussion kommer frem. Efter min mening er Starmer endnu en krigsforbryder i stil med Tony Blair.«

Og fra John Northram [ph] – jeg tror fra USA – siger han:

»Hvordan kan man vende tilbage til loven, når et land føler, at det står over loven og kan gøre, hvad det mener er mest gavnligt for sig selv?«

Så tag disse spørgsmål.

ZEPP-LAROUCHE: Ja, det er netop pointen. Det er faktisk præcis derfor, vi har taget dette initiativ. Hvis disse regerings etablissementer mener, at de står over loven, hvorfor er det så muligt?

Ifølge den amerikanske forfatning – men faktisk alle forfatninger – hvem er så suveræn i et land? Det er ikke præsidenten, det er ikke Kongressen, det er ikke parlamentet; det er folket. Folket er suverænt.

Grunden til, at det nuværende system ikke har fungeret, er, at borgerne er blevet for selvtilfredse. De har glemt, at en republik kun fungerer, når man har statsborgere. Jeg tror, det var Benjamin Franklin, der sagde: »Jeg gav jer en republik, men det er op til jer at bevare den.« Jeg tror også, det var George Washington, der advarede mod de politiske partier. Han sagde, at politiske partier er en trussel mod en republiks funktion, fordi partier har tendens til at være partiske og lobbye for den ene eller den anden interessegruppe.

Derfor er man nødt til at have suveræne statsborgere.

Vi har brug for en tilbagevenden til statsmandskunst, som er en idé, der slet ikke diskuteres længere i den nuværende debat. Statsmandskunst er ideen om, at man er nødt til at have samarbejde mellem regeringen og de regerede, og at man er nødt til at have et gensidigt forhold gennem et repræsentativt system, hvor repræsentanten repræsenterer både regeringens interesser – fordi det er det fælles bedste – men også borgernes og de regeredes interesser, som har ret til at blive hørt og integreret i selvstyret. Det er en meget vigtig struktur.

Det er ikke noget, man får ved at tænde for sit videospil

eller tv eller ved at spille på internettet eller hvad som helst. Det er noget, man skal handle på; man skal lære, man skal være kvalificeret.

Vi er næsten kollapsede ind i en mørk tidsalder. Folk har givet afkald på deres ret som suveræne borgere, fordi de siger: »Åh, der er alligevel ikke noget, man kan gøre. De mennesker deroppe er så magtfulde.« Men det er netop den tankegang, der gør det muligt for os at ende i denne krise.

Det, vi forsøger at gøre ved at genopbygge en civilsamfundsbevægelse internationalt – verdensborgere i verden, foren jer – er at samle de mange gode mennesker og organisationer, som i dag er splittede, adskilte og ikke fokuserede på de primære spørgsmål. Det er derfor, verden er i uorden.

Men jeg tror – og det er en grundlæggende overbevisning – at mennesker er kreative, at de er gode af natur, og at hvis man giver dem en chance med tilstrækkelig økonomisk udvikling, tilstrækkelig adgang til viden og reel studium af visdom, så kan vi finde tilbage.

Lige nu har vi mistet vejen som menneskeart. Men jeg er helt overbevist om, at vi kan vende tilbage til den rette vej til selvforbedring – begyndende med hver enkelt af os individuelt, men også ved at forbedre samfundet ved at handle sammen i solidaritet, baseret på kærlighed til menneskeheden.

Jeg synes, at den nuværende kynisme, der har grebet mange mennesker, er virkelig forræderisk. For kynisme bør ikke accepteres; det er en sygdom. Hvis man har den mindste antydning af kynisme i sin egen tankegang, så rens computeren, udryd den, start forfra, genstart, og begynd med et positivt billede af mennesket – og så tror jeg, at mirakler kan ske.

SCHLANGER: Et sidste spørgsmål, som jeg tror kommer fra en person, der vil sætte pris på det, du lige har sagt. Det er en blogger, der svinger frem og tilbage mellem depression – det

ene øjeblik kritiserer han Trump, det næste øjeblik lider han af Trump-forstyrrelsessyndrom. Han stiller dette spørgsmål: »Ser du Trumps kamp med Federal Reserve-formand Jerome Powell, mens han er på vej til Davos til et møde med globalisternes elite, som en mulighed for at fremme Glass-Steagall, som Trump engang støttede, og et muligt skridt mod afvisning af finansialisering og mod LaRouches idé om det amerikanske politiske økonomisystem?«

ZEPP-LAROCHE: Ja, for jeg mener, at – jeg er ikke tilhænger af centralbankernes uafhængighed. Men jeg tror, at grunden til, at præsident Trump ønsker, at Powell sænker renten, i dette tilfælde er, at han tænker på mellemvalget. Han har ikke råd til en stor bølge af bankerotter eller andre finansielle eller økonomiske katastrofer.

Se på, hvad der sker i Tyskland lige nu, hvor man oplever en kaskade af bankerotter, virksomheder der lukker, massefyringer og en nedbrydning af hele det økonomiske system. I betragtning af at kansler Merz hidtil har været fuldstændig ude af stand til at gøre noget ved det, fordi han ikke formår at adressere de rigtige problemer, er hans popularitet styrtstykket. Han ligger omkring nummer 19 i popularitet blandt tyske politikere.

Trump ved naturligvis, at gældsboblen i USA – 37 billioner dollars i statsgæld – kombineret med virksomhedsgæld, den udestående derivatboble, AI-boblen og stablecoin-kryptoboblen kan eksplodere når som helst. Den eneste måde, man kan udsætte denne eksplosion på, er ved at sænke renten og bevæge sig i en hyperinflationær retning. Jeg synes, det er ret åbenlyst, hvad der ligger bag det.

Så jeg tror faktisk, at hvis flere borgere, delstatslovgivere, borgmestre og almindelige mennesker kræver, at Lyndon LaRouches fire love gennemføres – hvoraf den første er Glass-Steagall, som Franklin D. Roosevelt gennemførte i 1933; oprettelsen af en nationalbank; nationalisering af Federal

Reserve; og derefter udstedelse af billige kreditter til produktive investeringer, men ikke til det militærindustrielle kompleks – så kunne kursen ændres.

Trump ønsker i øjeblikket at øge militærbudgettet fra 900 milliarder dollar til 1,5 billioner dollar. Det er en forøgelse på to tredjedele af militærbudgettet, som han i sin valgkampagne havde lovet at halvere. Det er den forkerte vej at gå.

USA bør investere i genopbygningen af den amerikanske økonomis grundlæggende infrastruktur: reparere de mange huller i motorvejene, bygge et nyt højhastighedstogs-system, der forbinder alle amerikanske borgere, og genoprette det forfaldne luftttransportsystem i USA, som ikke længere er særligt sikkert. Der er så mange ting, der kan gøres: bygge videnskabsbyer, bygge nye projekter, der kan opmuntre hele den amerikanske befolkning – især de unge.

Det kunne ændres. Men det vil kun ske, hvis der er modige borgere, der kræver det. Du bør være en af dem og slutte dig til vores indsats.**SCHLANGER:** Nå, vi har brugt lidt længere tid end normalt. Jeg vil bare afslutte med at fortælle folk, at videoerne fra {Executive Intelligence Review} *Emergency Roundtable* vil blive lagt ud på vores hjemmeside meget snart.

Helga, du har endnu et møde i den Internationale Fredskoalition på fredag. Er der noget, du vil fortælle os om det?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg er sikker på, at en stor del af diskussionen vil dreje sig om, hvordan man kan gennemføre denne idé om en international civilsamfundsbevægelse, fordi IPC allerede repræsenterer en spire til det. Vi har haft deltagere fra 30, 40, 50 lande i den tid, det har eksisteret. Vi vil opfordre folk til faktisk at begynde at opbygge en sådan bevægelse. Så det vil være en vigtig del.

Forhåbentlig vil Grønland også blive diskuteret – det er et andet emne, vi helt sikkert skal tage op. Præsident Trump sagde, at Grønlands eneste forsvar er to slædehunde. Grønlænderne har imidlertid en forsvarsbestemmelse, der betyder, at hvis de bliver angrebet, skal de automatisk gå til modangreb.

I betragtning af at dette er blevet sagt af både den danske statsminister, Mette Frederiksen, og den polske premierminister Tusk, ville det betyde slutningen på NATO, fordi der ville opstå en krig mellem to NATO-lande. Der står meget på spil.

Vi har den forestående fare for, at der sker noget i Iran. Vi har faren for, at der udbryder borgerkrig i Venezuela. Der er en trussel mod Cuba og Mexico. Så vi har masser af ting at diskutere, og du bør deltage og være en aktiv del af det.

SCHLANGER: Det opkald fra den Internationale Fredskoalition via Zoom er kl. 11 østkysttid fredag.

Helga, vi ses der. Tak, fordi du var med i dag